

ванъ въ всичкыѣ мъчнотіи на извърши-
 ваніето ѝ.

Най-напрѣдъ отсѣкохъ единъ твърдъ
 голѣмъ кедръ, какъвто може бы никога
 Ливанската гора не е давала за Іеруса-
 лимскый храмъ. На този кедръ, въ дол-
 нѣйтѣ странѣ на пѣня, прѣчникътъ бѣше
 единъ голѣмъ мактъ (метръ) и 90 сто-
 тны; а на горѣ, до 7 лактіе на дължъ,
 постепенно ся намаляваше къмъ стебла-
 та на единъ лактъ и 50 стотны. Да
 свалѣж това дърво не бѣше малка рабо-
 та; защото двадесетъ дена отидохъ са-
 мо да ключамъ съ брадвѣтѣ на около
 догдѣ го отсѣкѣ въ дѣнерѣтъ, и петна-
 десетъ за да го окастрия и да отсѣкѣ
 връхътъ му. За това употрѣбихъ и бра-
 двы, и теслы и мотыки и всяко друго
 по-ярко сѣчиво що имахъ въ дърводѣл-
 ството си, като ся и напѣвахъ още до
 колкото силѣ имахъ. Послѣ това единъ
 цѣль (мѣсець отиде за да го повкопѣжъ,
 да го одѣламъ и да му дамъ образъ на
 корабъ, и три мѣсеца пакъ, догдѣ го